

NETOPÝR

Nikdo nemá rád netopýry. Ani sami netopýři se navzájem nemají rádi. Když se potkají, řekne jeden: To je výborné, netopýre, že špatně vidím. Vás vidět jasně, to by pak našinec měl celou noc zkaženou.

Ten druhý netopýr jen příkyvuje. A pak se oba pověsí vedle sebe na strom a zpívají takovou smutnou netopýří písničku:

Netopýr, netopýr,
netosvišť, netomyš,
netozvíře, netopták,
ani ryba, ani rak.

A pak to zase zpívají od konce až na začátek:

Ani ryba, ani rak,
netozvíře, netopták,
netosvišť, netomyš,
netopýr, netopýr.

Takhle smutně se žilo netopýrům ještě nedávno. Ale loni se jeden mladý a těkavý netopýr jménem Kajetán v jedné staré hradní věži moc pohádal se sovou pálenou, a ta sova mu v největším rozčilení, když už se vůbec neovládala, řekla:

Jdi do háje zeleného, radare jeden krátkozrakej, plešatej.

A tak si ten netopýr Kajetán, který znal všechny soví nadávky, začal najednou lámat hlavu, co je to zas ten radar.

U netopýrů je to prostá věc: Když něco nevědí, zaletí si do knihovny v nějakém zámku anebo, v nejhorším případě, do místní devítiletky a vždycky tam najdou někoho, koho se mohou zeptat: buď knižního mola, nebo knihovníka, nebo nějakého sečtělého žáka.

Netrvalo to dlouho. Ve středu to všechno začalo a v pátek už netopýr Kajetán věděl, co to ten radar vlastně je.

Pane Kajetán, řekl mu knihomol na Křivoklátě nebo kde to bylo, jestli si myslíte, že radar je nadávka, tak jste vedle. Radar je nádherná věc, pane, a vynalezli ji moc chytří lidé, ale teprve teď, nedávno. A teď si představte, že i ten nejplešatější a třeba i šilhavý netopýr má v každém uchu radar už od narození. A jaký!

Pak ještě Kajetánovi podrobně vysvětlil, že radar je něco jako dalekohled, ale pro uši. Prostě dalekoslech. Protože vzduch je jako voda, tak všechno, co v něm plave, rozčeří vzduchové vlny. A radar to šplouchání slyší na strašnou dálku a hned ví: tamhle je káně lesní, tady zeď, tam lítá helikoptéra a tady trčí televizní anténa.

To že my máme v uchu, povídá netopýr Kajetán, v každém uchu jeden radar?

To teda máte, řekl knihomol, jinak byste musili v noci každou chvíli na něco narazit. Vždyť vy netopýři nevidíte ani na krok, ani ve dne, ani v noci! O tom, že jste plešatí, nemluvím, za to nikdo nemůže.

Ten těkavý Kajetán to roztroubil na všechny strany. Kdejaký netopýr v kraji to za chvíli věděl.

A když se teď dva potkají, hned se pověsí třeba na hřbitovní zeď a ten první spustí:

Nezlobí vás radar, Dalibore? A ten druhý odvětlí: Ale kdepak, Spátihněve, radar mi funguje jedna radarost.

Pak samozřejmě oba hned vzlétnou a v tu chvíli narazí buď na sloup, nebo na nějakou silnější dámu. To se jim stává dost často od té doby, co vědí, že mají radar a že se jim nemůže nic stát. Ale kdo není netopýr, ten si tím hlavu lámat nemusí.